

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας συμπίπτουν εν πολλοίς με τους λόγους ακυρώσεως και τα επιχειρήματα στις υποθέσεις T-186/97 ⁽¹⁾, T-187/97, T-191/97, T-192/97, T-210/97 και T-211/97.

⁽¹⁾ ΕΕ C 318 της 18.10.1997, σ. 17.

Προσφυγή της εταιρίας I.P.O.S.E.A. Giusto Masiello & Figli κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 8 Μαρτίου 2000

(Υπόθεση T-49/00)

(2000/C 149/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρία I.P.O.S.E.A., εκπροσωπούμενη από τους Andrea Guarino και Alain Lorang, δικηγόρους Ρώμης και Λουξεμβούργου αντιστοίχως, άσκησε στις 8 Μαρτίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα εταιρία ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό 2626/1999 της Επιτροπής
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στην παρούσα δίκη, εταιρία εισαγωγής διατηρημένων και προορισμένων για ανθρώπινη κατανάλωση οπωροκηπευτικών, στρέφεται κατά του κανονισμού (ΕΚ) 2626/1999 της Επιτροπής, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽¹⁾. Ένα από τα βασικά προϊόντα που επεξεργάζεται είναι τα μανιτάρια «agaricus», βρασμένα και διατηρημένα σε ξύδι. Ακολουθώς, προστίθεται αλάτι, η περιεκτικότητα του οποίου ποικίλει από 15 έως 25 %.

Υπενθυμίζεται συναφώς ότι με τη Συνδυασμένη Ονοματολογία που θέσπισε ο κανονισμός 2685/87, ήταν εφικτή η υπαγωγή των διατηρημένων μανιταριών «agaricus» σε τρεις διαφορετικές διακρίσεις. Για την επίλυση του ζητήματος αυτού εκδόθηκε ο κανονισμός (ΕΚ) 1196/97, της 27ης Ιουνίου 1997, για την ταξινόμηση ορισμένων προϊόντων της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ⁽²⁾.

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός ανέτρεψε εξ ολοκλήρου την προϋφισταμένη ρύθμιση με αποτέλεσμα να αποκλείονται από τη δυνατότητα υπαγωγής τους στη διάκριση 2001 90 50 τα διατηρημένα σε ξύδι μανιτάρια, τα οποία να μην έχουν περιεκτικότητα σε αλάτι άνω του 2,5 %, αλλά το αλάτι προστίθεται μόνο για τους σκοπούς της παρασκευής και όχι της διατηρήσεώς τους. Τα ανωτέρω προϊόντα θα εμπίπτουν εφεξής στο κατά πολύ επαχθέστερο δασμολογικό καθεστώς της διακρίσεως 2003 10 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- την έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής υπό το φως του άρθρου 26 της Συνθήκης ΕΚ·
- την παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού 2658/87, νομικής βάσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, στον βαθμό που οι προβλεπόμενες με την ως άνω διάταξη αρμοδιότητες της Επιτροπής, εκτελεστικής φύσεως, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την τροποποίηση των διατάξεων ουσιαστικής φύσεως που προσδιορίζουν το δασμολογικό καθεστώς των προϊόντων. Εξ άλλου, στην προκειμένη περίπτωση δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, ώστε να νομιμοποιείται η τροποποίηση των προϋφισταμένων διατάξεων·
- την παραβίαση της αρχής περί ίσης μεταχειρίσεως ως εκ του ότι με τον νέο κανονισμό επιρρίπτονται όλα τα βάρη επί των παραγωγών και εισαγωγέων διατηρημένων σε ξύδι μανιταριών, για την παρασκευή των οποίων, πάντως, έγινε χρήση άλατος σε υψηλή περιεκτικότητα.

Η προσφεύγουσα εκτιμά επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία, αγνοώντας ταυτόχρονα την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και τις αρχές που αφορούν την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 321 της 14.12.1999, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 170 της 28.6.1997, σ. 13.

Προσφυγή της εταιρίας Dalmine Spa κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 8 Μαρτίου 2000

(Υπόθεση T-50/00)

(2000/C 149/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρία Dalmine Spa, εκπροσωπούμενη από τον Mario Siragusa και τη Francesca Maria Moretti, δικηγόρους Ρώμης και Βενετίας, άσκησε στις 8 Μαρτίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.